

РЕШЕНИЕ №49

№ 45

гр. С., 27.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – С., ПЕТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Янко В. Чавеев

при участието на секретаря Параскева Хр. Георгиева
като разгледа докладваното от Янко В. Чавеев Гражданско дело №
20211870101088 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

„З.А.Д.А.“ АД, гр. С. е предявило срещу М. В. И. от гр. С. искове за заплащане на сумата 618,92 лв., представляваща регресно вземане, формирано като сбор от застрахователно обезщетение в размер 608,92 лв., изплатено на 5.1.2017 г. от ищеца на трето увредено лице въз основа на договор за задължителна застраховка „гражданска отговорност“ на автомобилистите, сключен за л. а. „Фиат Браво“ с рег. № ОВ ВА със застрахователна полица № BG/11/115002879673, издадена на 23.11.2015 г. със срок на валидност от 23.11.2015 г. до 22.11.2016 г., за имуществени вреди, изразяващи се в повреди на л. а. „Ситроен Ц4 Пикасо“ рег. № СО АТ, причинени вследствие на ПТП, настъпило на 27.12.2015 г. в гр. С. и ликвидационни разноски в размер 10,00 лв. по ликвидационна преписка по щета № 10016100100024, ведно със законната лихва върху горепосочената главница от предявяване на иска до окончателното ѝ изплащане, както и на сумата 188,61 лв., представляваща обезщетение за забавено изпълнение на главницата за периода от 20.10.2018 г. до 20.10.2021 г. Ищецът претендира и разноските по делото. Твърденията за обстоятелствата, на които се основават исковете, са изложени в исковата молба.

В молба, постъпила в съда на 17.2.2023 г., т. е. преди датата на съдебното заседание, в което е даден ход на делото, юрк. М.Ж., пълномощник на ищеца, моли исковете да бъдат уважени с неприсъствено решение при наличие на предпоставките за

това.

Пред съда ответницата не се явява, не се представлява и не прави искане за разглеждане на делото в отсъствието ѝ.

Предявени са обективно съединени иски с правно основание чл. 500, ал. 1, т. 1, предл. последно и ал. 2, изр. първо от Кодекса за застраховането (КЗ), вр. чл. 45 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД) и с правно основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД. Служебно длъжимата от съда правна квалификация на исковите не зависи от сочените в исковата молба нормативни разпоредби, а се извежда от неоспорените твърдения в исковата молба, че плащането на застрахователното обезщетение от страна на ищеца на третото увредено лице е извършено на 5.1.2017 г., т. е. при действието на КЗ, обн. ДВ, бр. 102/2015 г., в сила от 1.1.2016 г. С осъществяването на този юридически факт се завършва фактическият състав, пораждащ твърдяното регресно вземане на ищеца спрямо ответницата. Следователно правната квалификация на иска за вземането за главницата се основава на правната норма, установена в разпоредбата, действаща към датата на настъпване на този факт, който поражда именно това процесно вземане.

Исковите са на общо основание допустими, а по същество следва да бъдат уважени с неприсъствено решение поради наличието на всички предпоставки по чл. 238 и чл. 239 от ГПК за постановяването му.

На ответницата е изпратено съобщение с препис от исковата молба и приложените към нея писмени доказателства, ведно с разпореждането на съда от 7.1.2022 г., в което са ѝ указани възможността да подаде писмен отговор на исковата молба в едномесечен срок от връчване на съобщението с горепосочените съдебни книжа, изискванията към формата, съдържанието и приложенията на отговора, последиците от неподаване на отговор на исковата молба, както и предпоставките, при които е възможно да бъде постановено неприсъствено решение по исковите. Съобщението и гореописаните съдебни книжа са връчени на 9.9.2022 г. на конкретно посочено с имената си лице от домашните на ответницата, удостоверило в разписката на съобщението с подписа си своето задължение да предаде съдебните книжа на адресата, т. е. съгласно чл. 46, ал. 4, изр. първо, вр. ал. 2 от ГПК тези съдебни книжа се считат редовно връчени на ответницата.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпило писмено изявление, наименувано „писмен отговор“, в което е посочено, че е подадено от ответницата, но е неподписано, а и към него не е приложен препис за връчване на насрещната страна. Съдът е приел, че това писмено изявление не отговаря на изискванията на чл. 131, ал. 2, т. 6 и чл. 132, т. 2 от ГПК, тъй като не носи подписа на лицето, което се сочи, че го подава и към него не е приложен препис за връчване на ищеца. Затова и на основание чл. 101, ал. 1 от ГПК съдът с разпореждане от 11.11.2022 г. е указал на ответницата да отстрани констатираните недостатъци на този документ в едноседмичен срок от съобщението,

както и изрично я е предупредил, че при неизпълнение на тези указания в срок ще приеме, че в законния срок не е подаден отговор на исковата молба с всички последици от това. Съобщението и препис от това разпореждане на съда са връчени на 18.11.2022 г. на конкретно посочено с имената си лице от домашните на ответницата, удостоверило в разписката на съобщението с подписа си своето задължение да предаде съдебните книжа на адресата, т. е. съгласно чл. 46, ал. 4, изр. първо, вр. ал. 2 от ГПК тези съдебни книжа се считат редовно връчени на ответницата. В срока за изпълнение на указанията, който е изтекъл на 25.11.2022 г. (петък, присъствен ден) ответницата не ги е изпълнила.

Затова по съображенията, изложени в мотивната част на определение от 1.12.2022 г. по чл. 140 от ГПК за насрочване на делото, които не е необходимо да бъдат преповтаряни и няма основание да бъдат ревизирани, съдът на основание чл. 101, ал. 3 от ГПК е приел, че ответницата не е подала отговор на исковата молба в законния срок, като не е приел като отговор на исковата молба писмения документ, наименуван „писмен отговор“, представен в съда на 12.10.2022 г., в който е посочено, че е подаден от ответницата, но не е подписан от нея и е разпоредил същият да се приложи към последната корица на делото. Препис от определението на съда от 1.12.2022 г., ведно с призовка за насроченото открито съдебно заседание, са връчени на 8.12.2022 г. на конкретно посочено с имената си лице от домашните на ответницата, удостоверило в разписката на призовката с подписа си своето задължение да предаде съдебните книжа на адресата, т. е. съгласно чл. 46, ал. 4, изр. първо, вр. ал. 2, вр. чл. 58 от ГПК тези съдебни книжа се считат редовно връчени на ответницата и тя се счита за редовно призована.

В насроченото открито съдебно заседание ответницата, редовно призована, не се явява, не се представлява и не отправя искане за разглеждане на делото в отсъствието ѝ.

Исковете са вероятно основателни с оглед неоспорените по надлежния ред от ответницата обстоятелства, посочени в исковата молба, както и с оглед представените доказателства.

По разноските:

С оглед изхода на делото и предвид направеното от ищеца искане за присъждане на разноски, ответницата следва да му заплати разноски в общ размер 150,00 лв., от които 50,00 лв. за внесена държавна такса по исковете и 100,00 лв. за юрисконсултско възнаграждение. Размерът на юрисконсултското възнаграждение е определен на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ с оглед ниската правна и фактическа сложност на делото и ниската стойност на материалния интерес.

Воден от гореизложеното и без да се мотивира по същество, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА М. В. И., ЕГН *****, с адрес гр. С., ул. „З.“ № , да заплати на „З.А.Д.А.“ АД, ЕИК , със седалище и адрес на управление гр. С., ул. „С. К.“ № , сумата 618,92 лв., представляваща регресно вземане, дължимо на ищеца „З.А.Д.А.“ АД на основание чл. 500, ал. 1, т. 1, предл. последно и ал. 2, изр. първо от Кодекса за застраховането (обн. ДВ, бр. 102/2015 г., в сила от 01.01.2016 г.), вр. чл. 45 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД) и формирано като сбор от застрахователно обезщетение в размер 608,92 лв., изплатено на 05.01.2017 г. от ищеца на трето увредено лице въз основа на договор за задължителна застраховка „гражданска отговорност“ на автомобилистите, сключен за лек автомобил марка „Фиат“, модел „Браво“ с рег. № ОВ ВА със застрахователна полица № BG/11/115002879673, издадена на 23.11.2015 г. със срок на валидност от 23.11.2015 г. до 22.11.2016 г., за имуществени вреди, изразяващи се в повреди на лек автомобил марка „Ситроен“, модел „Ц4 Пикасо“ рег. № СО АТ, причинени вследствие на пътнотранспортно произшествие, настъпило на 27.12.2015 г. в гр. С. и ликвидационни разноски в размер 10,00 лв. по ликвидационна преписка по щета № 10016100100024, ведно със законната лихва върху горепосочената главница от предявяване на иска на 21.10.2021 г. по пощата до окончателното ѝ изплащане, сумата 188,61 лв., представляваща обезщетение за забавено изпълнение на главницата, дължимо на основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД за периода от 20.10.2018 г. до 20.10.2021 г., както и сумата 150,00 лв. за разноски по делото за внесена държавна такса и за юрисконсултско възнаграждение.

Присъдените с настоящото решение суми да се платят по банкова сметка на „З.А.Д.А.“ АД в „Ц. к. б.“ АД – клон С., с IBAN BG 7, BIC: CECBBGSF.

РЕШЕНИЕТО е неприсъствено и не подлежи на обжалване с оглед разпоредбата на чл. 239, ал. 4 от ГПК.

Съдия при Районен съд – С.: _____